

ບານີອຸມ - ເລກແປດ

ພາບລວມແນວທຳສາມ

Jeff Pippenger

2025-03-17

ເຊລູກັສ III ເຄຣາອູນັສ ໄດ້ປົກຄອງເປັນກະສັດຢູ່ລະຫວ່າງ ຕັ້ງແຕ່ປີ 226 ຫາ 223 ກ່ອນ ຄ.ສ. ກ່ອນຈະຖືກລອບສັງຫານ ຫຼື ເສຍຊີວິດພາຍໃຕ້ສະພາບການອັນເປັນບົດລົບ. ເຊລູກັສ III ເປັນຜູ້ກ່ອນໜ້າໂດຍກົງຂອງອານາໄອຄັສ III. ພົນອ້ອງສອງຄົນນີ້ເປັນຕົວແທນຂອງ "ບັນດາບຸດ" ໃນຂັ້ນທີ 10, ແລະ ພວກເຂົາເປັນຕົວແທນຂອງ Reagan ແລະ Bush ໃນປີ 1989.

ແຕ່ບັນດາບຸດຊາຍຂອງເຂົາຈະຖືກບຸກເຮົາຂຶ້ນ, ແລະຈະລະດົມກອງກຳລັງໃຫຍ່ໆເປັນຈຳນວນຫຼາຍ; ແລະຜູ້ໜຶ່ງຈະມາຢ່າງແນ່ນອນ, ແລະຈະຖ້ວມລົ້ນ ແລະຜ່ານໄປ; ຈາກນັ້ນເຂົາຈະກັບຄືນມາ, ແລະຈະຖືກບຸກເຮົາອີກ, ຈົນເຖິງບ້ອມປາການຂອງເຂົາ. ດານເຢອນ 11:10.

ຂໍ້ທັສິບແມ່ນເສັ້ນທຳສາມ ແລະມັນເປັນຕົວແທນຂອງ "ເວລາແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍ" ໃນປີ 1989. ມັນເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າດ້ວຍກັນກັບຂໍ້ທັສິບຂອງບົດທັສິບເອັດ ແລະ ເອຊາຍາ 8:8. ຄວາມເຊື່ອມໂຍງຂອງພຣະຄຳທັງສາມຂັ້ນຊີ້ບອກວ່າ ຂໍ້ທັສິບເອັດເປັນຕົວແທນຂອງສົງຄາມຢູເຄຣນໃນປັດຈຸບັນ ໂດຍມີ Putin ແລະ Zelenskyy ເປັນຄູ່ຂັດແຍ້ງທຶກສະແດງໄວ້ໃນຍຸດທະການແຫ່ງ Raphia ຕາມທຶກກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ທັສິບເອັດ. ຂໍ້ທັສິບສອງຊີ້ບອກເຖິງຜົນຕາມມາຂອງສົງຄາມຢູເຄຣນ ແລະ ຊະຕາກຳຂອງ Putin. ຂໍ້ທັສິບສາມເຖິງຂໍ້ທັສິບຫ້າແມ່ນຍຸດທະການແຫ່ງ Panium.

ຫົວຂໍ້ຂອງຂໍ້ທັສິບແມ່ນ "ເວລາແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍ" ແລະໂດຍສອດຄ່ອງກັບຫຼັກການທຶກສິບຂອງການເປີດຜະນຶກຄວາມຈິງໃນ "ເວລາແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍ" ຂັ້ນ ເຖິງແມ່ນຈະເປັນພຽງຂັດຽວ ແຕ່ກໍມີເສັ້ນຄຳເພຍກອນຫຼາຍສາຍຖືກນຳສະເໜີໃນນັ້ນ. ຂໍ້ທັສິບລະບຸເຖິງຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງປະຫວັດສາດທຶກສຸດຊ່ວຍໄວ້ຂອງຂໍ້ທັສິບ ຊຶ່ງໝາຍເຖິງຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງຂະບວນການຂອງທຸດສະຫວັນອົງທຳສາມ ແລະການປະທັບຕາຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝົນສີຟ້າ.

ຂໍ້ພຣະຄຳນີ້ເຊື່ອມໂຍງເຈັດກາລະເວລາໃນພຣະນິຕິບັນຍັດ ເລວຕິກິດ ບົດ 26 ຕາມທີ່ໄດ້ຖືກລະບຸໄວ້ໃນນິມົດຊຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນໃນ ອີຊາຍາ ບົດ 7. ການເຊື່ອມໂຍງນັ້ນໝາຍເຖິງການຮວມເຂົ້າກັນຂອງພາວະພຣະເຈົ້າກັບມະນຸດຊາດ, ອັນເປັນການໃຫ້ສຳເລັດແກ່ຄວາມລຶກລັບແຫ່ງຄວາມເປັນພຣະ ໃນລະຫວ່າງການເປົ່າແກ່ຄົງທິດຈັດ, ຊຶ່ງເປັນວິບັດປະການທຳສາມຂອງອິສະລາມ.

ຂໍ້ພຣະຄຳນີ້ກຳນົດປີ 1989 ໃຫ້ເປັນເວລາແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍ, ແລະດ້ວຍຄວາມເຊື່ອມໂຍງຂອງ "ເຈັດເທືອ" ໃນ Leviticus 26, ມັນຈຶ່ງຮວມເອົາຄວາມຈິງອັນເປັນຮາກຖານຂອງ William Miller, ແລະການກະບົດໃນປີ 1863 ໄວ້ດ້ວຍ. ຂໍ້ພຣະຄຳນີ້ເປັນການເລີ່ມຕົ້ນປະຫວັດສາດທຶກສຸດຊ່ວຍເຮັດຂອງຂໍ້ 40. ດັ່ງນັ້ນ ມັນຈຶ່ງເປັນອົງປະກອບອັນຈຳເປັນຂອງຄວາມຮູ້ທິເພີມພູມຂຶ້ນ ຊຶ່ງມາເຖິງໃນເວລາແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍໃນປີ 1989 ແລະເລີ່ມຕົ້ນພາບປະກອບເຊິ່ງເປັນຄຳເພຍກອນຂອງເຫດການພາຍນອກທີ່ປະກອບຂຶ້ນເປັນປະຫວັດສາດທຶກສຸດຊ່ວຍເຮັດຂອງຂໍ້ 40, ແລະຜ່ານຄວາມເຊື່ອມໂຍງຂອງມັນກັບ "ເຈັດເທືອ" ຍັງລະບຸເຫດການພາຍໃນໃນປະຫວັດສາດລະຫວ່າງປີ 1989 ແລະກົດໝາຍວັນອາທິດ ອີກດ້ວຍ.

ເລກສິບເປັນສັນຍະລັກແຫ່ງການທົດສອບ,
ແລະຄວາມເຊື່ອມໂຍງຂອງຂໍ້ພຣະຄຳເຫຼົ່ານັ້ນກັບນິຕິໄນອີຊາຍາບົດ 7 ຊຶ່ງເນັ້ນໜັກໃສ່ການເຂົ້າໃຈຄວາມຈິງ.

ເພາະຫົວໜ້າຂອງຊີໂຣຍແມ່ນດາມາສກັດ, ແລະຫົວໜ້າຂອງດາມາສກັດແມ່ນເຮຊີນ;
ແລະພາຍໃນຫຼັກສິບຫ້າປີເອຟຣາອິມຈະຖືກທຳລາຍຈົນບໍ່ເປັນຊົນຊາດອີກ.
ແລະຫົວໜ້າຂອງເອຟຣາອິມແມ່ນຊາມາເຣຍ, ແລະຫົວໜ້າຂອງຊາມາເຣຍແມ່ນບຸດຂອງເຮມາລີຢາ.
ຖ້າພວກເຈົ້າບໍ່ເຊື່ອ ແນ່ນອນພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກສະຖາປະນາໃຫ້ໝັ້ນຄົງ. ອີຊາຍາ 7:8, 9.

ທ່ານຈະບໍ່ຖືກສະຖາປະນາໃຫ້ໝັ້ນຄົງ ຖ້າທ່ານບໍ່ເຊື່ອວ່າ "ຫົວ" ເປັນຕົວແທນຂອງນະຄອນຫຼວງ (ສະມາເຣຍ
ແລະ ດາມາເຊກ) ແລະກະສັດ (ເຮຊີນ ແລະ ເປກາ ບຸດຂອງເຮມາລີຢາ).
ຖ້າທ່ານບໍ່ເຂົ້າໃຈສັນຍະລັກສາມປະການທີ່ໃຊ້ແທນກັນໄດ້ນັ້ນ ໃນບໍລິບົດຂອງ ອີຊາຍາ 8:8
(ຊຶ່ງເປັນນິຕິດຽວກັນກັບບົດທີ 7) ແລ້ວ ທ່ານຈະບໍ່ສາມາດລະບຸ ປູຕຼິນ ແລະ ຣັດເຊຍ
ວ່າເປັນກະສັດແຫ່ງທົດໃຕ້ໃນຂໍ້ 11 ຫາ 15 ໄດ້.

ບັດນີ້ເຫດສະນັ້ນ ຈົ່ງເບິ່ງເຖິງ
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກຳລັງນຳນ້ຳແຫ່ງແມ່ນ້ຳທີ່ເຂົ້າເຮືອງແລະຫຼວງຫຼາຍຂຶ້ນມາເໝືອນເຂົ້າທັງຫຼາຍ
ຄືກະສັດແຫ່ງອັດຊີເຣຍ ແລະສະຫງ່າລາສີທັງສິ້ນຂອງທ່ານ;
ແລະທ່ານຈະຂຶ້ນທ່ວມບັນດາຮ່ອງນ້ຳຂອງຕົນທັງໝົດ ແລະລົ້ນຝັ່ງທັງຫຼາຍຂອງຕົນ;
ແລະທ່ານຈະຜ່ານເຂົ້າໄປໃນຢູດາ; ທ່ານຈະຖ້ວມລົ້ນແລະກາຍຂ້າມໄປ, ຈົນຂຶ້ນເຖິງຄໍ;
ແລະການແຜ່ອອກແຫ່ງປົກຂອງທ່ານຈະຕັ້ມຄວາມກວ້າງແຫ່ງແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ, ໂອ ອິມມານູເອນ.
ເອຊາຍາ 8:7, 8.

ເນື້ອຫາຂອງຂໍ້ທີສິບແມ່ນຂະບວນການທົດສອບສາມຂັ້ນຕອນ ຊຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນໃນເວລາອະວະສານ
ແລະນຳໄປສູ່ການບົດໂອກາດແຫ່ງພຣະຄຸນໃນເວລາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ.

ແລະພຣະອົງຕັດວ່າ, "ດານເືອນເອຢິ, ຈົ່ງໄປຕາມທາງຂອງເຈົ້າເຖິງ; ເພາະຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຖືກປັດໄວ້ແລະ
ປະທັບຕາໄວ້ຈົນຮອດເວລາສຸດທ້າຍ. ຫຼາຍຄົນຈະຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍ່ລໍຊັດ ແລະ ຖືກເຮັດໃຫ້ຂ້າວ ແລະ
ຖືກທົດລອງ; ແຕ່ຄົນອະທຳຈະປະພຶດຄວາມອະທຳຕໍ່ໄປ; ແລະ ບໍ່ມີຄົນອະທຳຄົນໃດຈະເຂົ້າໃຈ;
ແຕ່ຄົນມີບັນຍາຈະເຂົ້າໃຈ." ດານເືອນ 12:9, 10.

ໃນ "ເວລາແຫ່ງອະວະສານ" ໜັງສືດານເືອນຖືກ "ເປີດຜະນຶກ" ແລະກະບວນການທົດສອບສາມຂັ້ນຕອນ
ດັ່ງທີ່ສະແດງໂດຍ "ຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍ່ລໍຊັດ, ເຮັດໃຫ້ຂ້າວ, ແລະຖືກທົດລອງ" ກໍ່ເລີ່ມຂຶ້ນ. ພວກ "ຜູ້ມີບັນຍາ"
ເຂົ້າໃຈ, ແຕ່ພວກ "ຄົນຊົ່ວ" ບໍ່ເຂົ້າໃຈ. ການຂາດຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກເຂົາ,
ດັ່ງເຊັ່ນການຂາດນ້ຳມັນຂອງພວກເຂົາໃນອຸປະມາເລື່ອງຍິງພິມຈັນສິບຄົນ, ເປັນເຫດໃຫ້ພວກເຂົາຖືກທຳລາຍ.

ປະຊາຊົນຂອງເຮົາຖືກທຳລາຍເພາະຂາດຄວາມຮູ້ ເພາະເຈົ້າໄດ້ປະຕິເສດຄວາມຮູ້
ເຮົາຈະປະຕິເສດເຈົ້າເໝືອນກັນ ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະບໍ່ເປັນບຸໂຮຫິດໃຫ້ແກ່ເຮົາ;
ເນື່ອງຈາກເຈົ້າໄດ້ລົ້ມພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ເຮົາກໍ່ຈະລົ້ມລູກຫລານຂອງເຈົ້າເໝືອນກັນ.
ໂຮເຊອາ 4:6.

ຄຳວ່າ "ປະຊາຊົນຂອງເຮົາ" ໝາຍເຖິງປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາ,
ແລະປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍານີ້ຈະຖືກປະຕິເສດແລະຖືກທຳລາຍເພາະ "ຂາດຄວາມຮູ້"
ກົດໝາຍວັນອາທິດໃນສະຫະລັດອາເມລິກາເປັນຫຼັກໝາຍບອກທາງທິບັນດາສົງຄາງໆຖືກລົ້ມ ຫຼືຖືກຈົດຈຳ.
"ຈົ່ງລະນຶກເຖິງວັນອາທິດ" ເປັນຄວາມຈິງສຳລັບເວລາປັດຈຸບັນໃນຈຸດນັ້ນ. ຢູ່ທົນນິໄສເພນີແຫ່ງເມືອງ Tyre
ຖືກລະນຶກເຖິງ. ຢູ່ທົນນິພຣະເຈົ້າຊົງລະນຶກເຖິງບາບທັງຫຼາຍຂອງບາບໃນ Revelation.

ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງອິນຫນຶງຈາກສະຫວັນກ່າວວ່າ, ຊົນຂອງເຮົາເອີຍ, ຈົ່ງອອກມາຈາກນາງ
ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະບໍ່ມີສ່ວນໃນບາບຂອງນາງ ແລະເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ຮັບໄພພິບັດຂອງນາງ.
ເພາະວ່າບາບຂອງນາງໄດ້ກ້ອງສຽງເຖິງສະຫວັນແລ້ວ ແລະພຣະເຈົ້າຊົງລະນຶກເຖິງຄວາມອະທຳຂອງນາງ.
ຈົ່ງຕອບແທນນາງຕາມທຶນາງໄດ້ຕອບແທນພວກເຈົ້າ
ແລະຈົ່ງເພີ່ມເປັນສອງເທົ່າແກ່ນາງຕາມການກະທຳຂອງນາງ; ໃນຖ້ວຍທຶນາງໄດ້ເຕີມນັ້ນ
ຈົ່ງເຕີມໃຫ້ນາງເປັນສອງເທົ່າ. ພຣະນິມົດ 18:4-6.

ໃນທຶນນີ້ແຫຼະ ທີບັນດາບຸດຫຼານ ຫຼືຄົນຮຸ່ນສຸດທ້າຍຕາມຄຳພະຍາກອນຂອງ Laodicean Adventism
ຖືກຕັດຂາດອອກ. ໃນທຶນນີ້ແຫຼະ ທີບັນດາຜູ້ທີ່ດຶກເດືອນເອີ້ນວ່າ "ຄົນອະທຳ" ສະແດງໃຫ້ປະຈັກວ່າ ພວກເຂົາໄດ້
"ຫຼົງລົງ" ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ສ່ວນຫນຶງຂອງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ພວກເຂົາຫຼົງລົງນັ້ນ ກໍຄື
ກົດເກນ ຫຼືບັນຍັດທາງຄຳພະຍາກອນຂອງພຣະເຈົ້າ. ບໍລິບົດນັ້ນຊັດເຈນຢ່າງຍິ່ງວ່າ ພວກເຂົາຂາດ "ຄວາມຮູ້"
ຊົ່ງເພີ່ມເພີ່ມຂຶ້ນເມື່ອພຣະທຳດານເດືອນຖືກເປີດຜະເປີຍ. ດານເດືອນບຽບທຽບ "ຜູ້ມີບັນຍາ" ກັບ "ຄົນອະທຳ" ແລະ
ພຣະເຢຊູບຽບທຽບ "ພົມມະຈາຣິທິມີບັນຍາ" ກັບ "ພົມມະຈາຣິທິໄງ່ຈ້າ."
ອາໂມດໄດ້ລະບຸຊົນຈຳພວກດຽວກັນນີ້ວ່າເປັນ "ພົມມະຈາຣິທິງົງມສະງ່າ"
ຄືຜູ້ທີ່ບໍ່ສາມາດພົບຂ່າວສານຄຳພະຍາກອນທີ່ຖືກແທນນ້ຳໂດຍທິດຕາເວັນອອກ, ທິດເໜືອ ແລະ ທະເລ.

ຈົ່ງເບິ່ງ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຕັດວ່າ, ວັນເວລານັ້ນກຳລັງຈະມາ
ເມື່ອເຮົາຈະສົ່ງຄວາມອຶດຢາກມາເທິງແຜ່ນດິນ, ບໍ່ແມ່ນຄວາມອຶດຢາກເຂົ້າຈີ່ ຫຼືຄວາມຫວິນ້າ,
ແຕ່ແມ່ນຄວາມອຶດຢາກໃນການໄດ້ຍິນພຣະວາຈາຂອງພຣະຢາເວຮ໌:
ແລະພວກເຂົາຈະພະເນຈອນຈາກທະເລຫນຶ່ງໄປຫາອີກທະເລຫນຶ່ງ,
ແລະຈາກທິດເໜືອໄປຈົນເຖິງທິດຕາເວັນອອກ,
ພວກເຂົາຈະແລ່ນໄປແລ່ນມາເພື່ອສະແຫວງຫາພຣະວາຈາຂອງພຣະຢາເວຮ໌ ແຕ່ຈະບໍ່ພົບ. ໃນວັນນັ້ນ
ບັນດາຍິງພົມຈັນຜ້າງາມ ແລະບັນດາຊາຍໜຸ່ມຈະອ່ອນແຮງລົງເພາະຄວາມຫວິນ້າ.
ບັນດາຜູ້ທີ່ສາບານໂດຍບາບຂອງຊາມາເຣຍ ແລະເວົ້າວ່າ, "ໂອ ດານ, ພຣະຂອງທ່ານຊົງພຣະຊົນຢູ່"; ແລະ,
"ວິຖີແຫ່ງເບເອີເຊບາຊົງພຣະຊົນຢູ່"; ແມ່ນແມ່ນພວກເຂົານັ້ນເອງຈະລົ້ມລົງ ແລະຈະບໍ່ລຸກຂຶ້ນອີກເລີຍ.
ອາໂມດ 8:11-14.

ຂໍ້ຄວາມທີ່ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດພົບໄດ້ ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍບ່ອນທີ່ພວກເຂົາກຳລັງຊອກຫາ ເມື່ອພວກເຂົາ
"ພະເນຈອນຈາກທະເລຫນຶ່ງໄປຫາອີກທະເລຫນຶ່ງ, ແລະຈາກທິດເໜືອຈົນເຖິງທິດຕາເວັນອອກ." ອາໂມດກ່າວວ່າ
"ຍິງພົມຈັນຜ້າງາມ" ເຫຼົ່ານີ້ຢູ່ໃນ "ຄວາມອຶດຢາກ" ທີ່ຈະໄດ້ຍິນ "ພຣະວ່າຈະຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ," ແລະວ່າ
"ໃນວັນນັ້ນ ພວກເຂົາຈະແລ່ນໄປມາເພື່ອສະແຫວງຫາພຣະວ່າຈະຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແຕ່ຈະບໍ່ພົບ."
ຂໍ້ຄວາມທີ່ຖືກເປີດຜະນຶກອອກຈາກພຣະທຳດານເດືອນໃນເວລາສຸດທ້າຍ ໃນປີ 1989
ເພື່ອໃຫ້ຄຳພະຍາກອນຂອງຂໍ້ສັນຍາ ແລະຂອງຂໍ້ສັນຍາໃນບົດທິສິບເອັດ ສຳເລັດຄົບຖ້ວນນັ້ນ
ໄດ້ຖືກສະຫຼຸບໄວ້ໃນສອງຂໍ້ສຸດທ້າຍຂອງບົດທິສິບເອັດ.

ແຕ່ຂ່າວສານຈາກທິດຕາເວັນອອກ ແລະຈາກທິດເໜືອຈະກໍ່ຄວາມລົບກວນໃຈໃຫ້ແກ່ລາວ;
ດັ່ງນັ້ນລາວຈະອອກໄປດ້ວຍຄວາມພະໄລດຢ່າງໃຫຍ່ ເພື່ອທຳລາຍ
ແລະເພື່ອກຳຈັດຫຼາຍຄົນໃຫ້ສິ້ນໄປໂດຍສິ້ນເຊີງ.
ແລະລາວຈະຕັ້ງພະພັກແຫ່ງພະລາຊວົງຂອງລາວໄວ້ສະຫວ່າງທະເລທັງຫຼາຍ ຢູ່ໃນພູມິລັດອັນຮຸ່ງໂລດ;
ແຕ່ລາວຈະມາເຖິງຈຸດຈົບຂອງລາວ, ແລະຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດຊ່ວຍລາວ. ດານເດືອນ 11:44, 45.

ພວກຍິງພົມມະຈັນທີ່ໄງ່ຈ້າ, ຜູ້ທີ່ງົມແລະຊົດຮ້າຍ ຜູ້ຂ້າດນ້ຳມັນ, ຂ່າວສານຈາກທິດຕາເວັນອອກ, ທິດເໜືອ
ແລະ ບັນດາທະເລ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ປະຕິເສດຄວາມຮູ້ແລະ ພັນທະສັນຍາພ້ອມທັງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ,
ຖືກພຣະເຈົ້າລະນຶກເຖິງໃນເວລາແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ.
ມີການສູ້ຮົບສາມຄັ້ງທີ່ຖືກສະແດງໄວ້ໃນຂໍ້ທິສິບເຖິງສິບຫ້າ.

ຂ້າພະເຈົ້າແຍກການສູ້ຮົບສາມຄັ້ງນີ້ອອກເປັນສາມປະຫວັດສາດ, ແຕ່ເມື່ອພິຈາລະນາຮ່ວມກັນ ມັນກໍ່ເປັນເສັ້ນດຽວກັນ, ເພາະວ່າຂໍ້ທີ່ສຳຄັນໄດ້ເປີດເຜີຍ “ເວລາແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍ” ແລະ ເຫດນັ້ນຈຶ່ງເປັນການເລີ່ມຕົ້ນຂອງຂະບວນການທົດສອບສາມຂັ້ນ.

ຂໍ້ທີ່ສຳຄັນເລື່ອມໂຍງກັບເຈັດເວລາໃນ Leviticus 26 ແລະເພາະສະນັ້ນກໍ່ກັບຮາກຖານຂອງ Adventism ແລະວຽກງານຂອງ William Miller. ຂັ້ນຕອນທີສອງໃນສາມຂັ້ນຕອນແມ່ນການທົດສອບທາງການເຫັນ ຊຶ່ງໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນເມື່ອແສງສະຫວ່າງຂອງຂໍ້ທີ່ສຳຄັນເອັດ ແລະສົງຄາມຢູເຄຣນໄດ້ເປີດເຜີຍຂຶ້ນ.

ການທົດສອບທີສອງເປັນການທົດສອບທາງການເຫັນ ແລະເປັນຕົວແທນແຫ່ງການທົດສອບກ່ຽວກັບຄວາມສາມາດຂອງເຮົາໃນການຮັບຮູ້ເຫດການປະຈຸບັນໃນແສງສະຫວ່າງແຫ່ງພຣະວິຈານະພະຍາກອນຂອງພຣະເຈົ້າ.

ການທົດສອບທີສາມຄືຍຸດທະການ Panium ໃນຂໍ້ທີ່ສຳຄັນຫ້າ ບ່ອນທີ່ຊື່ຂອງ Simon Barjonah ໄດ້ຖືກປ່ຽນເປັນ Peter ແລະດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງໝາຍເຖິງການປະທັບຕາຂອງໜັງແສນສີໝູ່ນີ້ສີຟ້າ ກ່ອນທີ່ເວລາແຫ່ງການທົດລອງຈະເປີດລົງຢ່າງພໍດີໃນກົດໝາຍວັນອາທິດຂອງຂໍ້ທີ່ສຳຄັນຫົກ.

ເມື່ອເຮົາພິຈາລະນາການປາກົດຕົວຂອງ Antiochus Magnus

ໃນແຕ່ລະສົງຄາມທັງສາມທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຂໍ້ທີ 10, 11 ແລະ 15, ເຮົາຍັງເຫັນໃນປະຫວັດສາດຂອງຂໍ້ທີ 9 ຫາ 16 ການລຸກຂຶ້ນແລະການລົ້ມລົງຂອງຜູ້ພະຍາກອນປອມແຫ່ງຄຳພີພະຄຳພີ.

ຂໍ້ທີ່ສຳຄັນຈຶ່ງເຖິງຂໍ້ທີ່ສຳຄັນອອກເຖິງການເກີດຂຶ້ນແລະການລົ້ມລົງຂອງອຳນາດມັງກອນ.

ຂໍ້ທີ່ເກົ່າແລະຂໍ້ທີ່ສຳຄັນອອກເຖິງປີ 1798 ແລະ 1989 ຕາມລຳດັບ, ແລະໂດຍການນັ້ນ

ຂໍ້ທີ່ເກົ່າເຖິງຂໍ້ທີ່ສຳຄັນຫົກຈຶ່ງອອກເຖິງການເກີດຂຶ້ນແລະການລົ້ມລົງຂອງຜູ້ພະຍາກອນປອມ.

ຂໍ້ທີ່ສຳຄັນເຖິງຂໍ້ທີ່ສຳຄັນຫ້າເປັນຕົວແທນຂອງການເກີດຂຶ້ນແລະການລົ້ມລົງຂອງສັດຮ້າຍ.

ຂໍ້ທີ່ເກົ່າແລະຂໍ້ທີ່ສຳຄັນຍັງສອດຄ່ອງກັບ “ເວລາແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍ” ສອງຄັ້ງໃນຂໍ້ທີ່ສຳຄັນ ຄືໃນປີ 1798 ແລະ 1989.

ຊົດເຕົ້າໄວທ໌ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ຢ່າງຊັດເຈນວ່າ ການເຂົ້າໃຈ “ເວລາແຫ່ງອະວະສານ” ຜົດພາດ ຍ່ອມກ່ອນໃຫ້ເກີດຄວາມສັບສົນວ່າຄວນນຳຄຳພະຍາກອນໄປໃຊ້ກັບບ່ອນໃດ.

“ໃນປີ 1897 ນີ້ຫຼາຍຄົນກໍ່ກຳລັງເຮັດແບບດຽວກັນ

ເພາະພວກເຂົາບໍ່ເຄີຍມີປະສົບການໃນຂ່າວສານແຫ່ງການທົດສອບ

ຊຶ່ງຮວບຮວມຢູ່ໃນຂ່າວສານຂອງທຸດສະຫວັນອົງທຶນ, ອົງທຶນ, ແລະອົງທຶນສາມ.

ມີບາງຄົນກໍ່ກຳລັງຄົ້ນຄວ້າພຣະຄຳພີເພື່ອຫາຫຼັກຖານວ່າ ຂ່າວສານເຫຼົ່ານີ້ຍັງຄົງຢູ່ໃນອະນາຄົດ.

ພວກເຂົາລວບລວມຫຼັກຖານຄວາມແທ້ຈິງຂອງຂ່າວສານເຫຼົ່ານັ້ນ

ແຕ່ພວກເຂົາກັບບໍ່ໃຫ້ຕຳແໜ່ງອັນຖືກຕ້ອງແກ່ຂ່າວສານເຫຼົ່ານັ້ນໃນປະຫວັດສາດຄຳພະຍາກອນ.

ເພາະສະນັ້ນ ຄົນເຊັ່ນນີ້ຈຶ່ງຕົກຢູ່ໃນອັນຕະລາຍທີ່ຈະນຳພາປະຊາຊົນໃຫ້ເຂົ້າໃຈຜິດ

ກ່ຽວກັບການກຳນົດຕຳແໜ່ງຂອງຂ່າວສານເຫຼົ່ານັ້ນ. ພວກເຂົາບໍ່ເຫັນ ແລະບໍ່ເຂົ້າໃຈເວລາແຫ່ງອະວະສານ,

ຫຼືວ່າຄວນກຳນົດຂ່າວສານເຫຼົ່ານັ້ນໄວ້ທີ່ເວລາໃດ. ວັນຂອງພຣະເຈົ້າກໍ່ກຳລັງມາດ້ວຍຢ່າງຕົນອັນງຽບງັນ,

ແຕ່ບັນດາຜູ້ທີ່ຖືວ່າຕົນເອງສະຫລາດ ແລະຍິ່ງໃຫຍ່ ກໍ່ກຳລັງເວົ້າເຈ້ຍແຈ້ຍເລື່ອງ ‘ການສຶກສາຊັ້ນສູງ’

ຊຶ່ງພວກເຂົາຄິດວ່າເກີດມາຈາກມະນຸດຜູ້ມີຂອບເຂດ.

ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກໝາຍສຳຄັນແຫ່ງການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ ຫຼືຂອງອະວະສານໂລກ.” Sermons and Talks, volume 1, 290.

ຫົວຂໍ້ຂອງຂໍ້ທີ່ສຳຄັນແມ່ນ “ເວລາແຫ່ງຈຸດຈົບ” ແລະໃນບົດທີ່ສຳຄັນເອັດກໍ່ມີ “ເວລາແຫ່ງຈຸດຈົບ”

ຫຼາຍແຫ່ງທີ່ຖືກລະບຸໄວ້. ຖ້າທ່ານ “ບໍ່ເຫັນ ແລະບໍ່ເຂົ້າໃຈ” “ເວລາແຫ່ງຈຸດຈົບ” ໃນບົດທີ່ສຳຄັນເອັດ,

ທ່ານຈະບໍ່ຮູ້ວ່າເມື່ອໃດຈຶ່ງຈະ “ຈັດວາງຂ່າວສານເຫຼົ່ານັ້ນ.” ນາງກ່າວວ່າ, “ມີຜູ້ທີ່ກຳລັງຄົ້ນຄວ້າພຣະຄຳພີ,”

ແລະເຊັ່ນດຽວກັບບັນດາຜູ້ພະຍາກອນທັງປວງ ຖ້ອຍຄຳຂອງນາງມຸ່ງໄປຫາວັນສຸດທ້າຍ; ດັ່ງນັ້ນ ໃນວັນສຸດທ້າຍ

ຜູ້ທີ່ນຶກກຳລັງລະບຸເຖິງນັ້ນແມ່ນຈຳພວກໜຶ່ງທີ່ບໍ່ເຂົ້າໃຈເວລາແຫ່ງຈຸດຈົບ, ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງເປັນ "ຍິງພົມມະຈາລິທິຖາມ" ຂອງ Amos ດ້ວຍ, ຜູ້ທີ່ລົ້ມລົງ ແລະຈະບໍ່ລຸກຂຶ້ນອີກເລີຍ.

ໃນບົດທີ່ສືບຕໍ່ ຂໍ້ໜຶ່ງ ດາຣິອັສ ແລະ ໄຊຣັສ ຍືນຢູ່ຮ່ວມກັນເພື່ອກຳນົດເວລາແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍໃນປີ 1989. ເມື່ອພະໂຕເລມັດໄປຍັງບາບີລ໌ ແລະ ໄດ້ນຳກະສັດແຫ່ງຝ່າຍເໜືອໄປເປັນຊະເລີຍໃນອີຢິບໃນປີ 246 ກ່ອນ ຄ.ສ., ຊຶ່ງໃນທາງຕົວຢ່າງເປັນພາບແທນຂອງປີ 1798 ດັ່ງທີ່ສະແດງໄວ້ໃນຂໍ້ທີ່ຈັດເຖິງຂໍ້ທີ 17, ສິ່ງນັ້ນເປັນ "ເວລາແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍ." ຂໍ້ທີ່ສືບຕໍ່ແມ່ນ "ເວລາແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍ" ໃນປີ 1989.

ປີ 1798 ແມ່ນຈຸດສູນສຸດຂອງສອງພັນຫ້ຮ້ອຍຊາວບໍ່ແຕ່ງການກະຈັດກະຈາຍທີ່ຕໍ່ຕ້ານອານາຈັກຝ່າຍເໜືອຂອງອິດສະຣາເອນ ຊຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນໃນປີ 723 BC. ອີກໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບປີຕໍ່ມາ ໃນປີ 538 ອຳນາດສັນຕະປາບາໄດ້ປົກຄອງເປັນເວລາໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບປີຈົນເຖິງປີ 1798. ປີ 1798 ແມ່ນ "ເວລາແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍ," ເພາະວ່າມັນເປັນຈຸດສູນສຸດຂອງເຈັດວາລະ ແລະຍັງເປັນຈຸດສູນສຸດຂອງໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບປີ ຕະຫຼອດຈົນເຖິງໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍເກົ້າສິບປີໃນພຣະທຳດານເດືອນ ບົດທີ 12 ອີກດ້ວຍ. ປີ 1798 ແມ່ນ "ເວລາແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍ" ແລະດັ່ງນັ້ນ ປີ 538 ກໍ່ແມ່ນ "ເວລາແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍ" ເຊັ່ນກັນ. ປີ 538 ແມ່ນຈຸດສູນສຸດຂອງໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບປີທີ່ລັດທິນອກສາສະໜາໄດ້ຢຽບຢຳສະຖານນະມັດສະການຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະພົນຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງໄດ້ກົດຂຶ້ນກ່ອນທີ່ລັດທິສັນຕະປາບາຈະເຮັດວຽກຢ່າງດຽວກັນນັ້ນ ເປັນເວລາເທົ່າກັນ.

538 ເປັນຕົວແທນແຫ່ງການຮັບອຳນາດຂອງອຳນາດສັນຕະປາບາ ແລະໃນການນັ້ນກໍ່ເປັນຕົວແທນແຫ່ງການຮັບອຳນາດຂອງອຳນາດສັນຕະປາບາອີກຄັ້ງໜຶ່ງໃນກົດໝາຍວັນອາທິດ. ກົດໝາຍວັນອາທິດບົງຊີເຖິງ "ເວລາແຫ່ງອວສານ." ດັ່ງນັ້ນ, ຂໍ້ທີ່ສືບຕໍ່, ພ້ອມທັງຂໍ້ທີ່ໜຶ່ງ, ເຈັດຮອດເກົ້າ ແລະຂໍ້ທີ່ສືບລ້ວນແຕ່ເປັນໝາຍເຫດຂອງ "ເວລາແຫ່ງອວສານ." ຄວາມຈິງນີ້ຈະຕ້ອງເຂົ້າໃຈໂດຍຜູ້ທີ່ຮູ້ວ່າຄວນກຳນົດຕາແໜ່ງຂ່າວສານເຫຼົ່ານີ້ໄວ້ເມື່ອໃດ. Pompey ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂໍ້ທີ່ສືບຕໍ່ກັບເລັດເມື່ອລາວຍຶດເອົາເຢຣູຊາເລມ. ຫຼັງຈາກລາວກໍ່ມີ Julius Caesar, Augustus Caesar ແລະ Tiberias Caesar. ການປະສູດຂອງພຣະເຢຊູເປັນ "ເວລາແຫ່ງອວສານ" ແລະໄດ້ກົດຂຶ້ນໃນສະໄໝຂອງ Augustus Caesar.

ແລ້ວໃນຕາແໜ່ງຂອງລາວ ຈະມີຜູ້ໜຶ່ງລຸກຂຶ້ນ ຜູ້ສົ່ງຄືນເກັບພາສີໄປໃນສະຫງ່າລາສີແຫ່ງອານາຈັກ; ແຕ່ພາຍໃນບໍ່ກວ້າງ ລາວຈະຖືກທຳລາຍ ບໍ່ແມ່ນໂດຍຄວາມໂກດ ຫຼືໂດຍສົງຄາມ. ດານເດືອນ 11:20.

ຂໍ້ທີ່ຊາວເພີມເຂົ້າໃນບັນຊີຂອງ "ເວລາແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍ" ໃນບົດທີ່ສືບຕໍ່, ແລະ Tiberias Caesar ຜູ້ຊົງປົກຄອງໃນລະຫວ່າງການຖືກຄັງກາງແຂນຂອງພຣະຄຣິດກໍ່ເຊັ່ນກັນ.

ແລະໃນຖານະຂອງເຂົາ ຈະມີຄົນຊົວຊ້ຳຜູ້ໜຶ່ງລຸກຂຶ້ນມາ ຜູ້ທີ່ພວກເຂົາຈະບໍ່ມອບກຽດສັກຂອງລາຊະອານາຈັກໃຫ້; ແຕ່ເຂົາຈະເຂົ້າມາຢ່າງສະຫງົບ ແລະຈະຍຶດອານາຈັກໄວ້ໂດຍການປະຈົບປະແຈງ. ແລະດ້ວຍກຳລັງດັ່ງກະແສນ້ຳຖ້ວມ ພວກເຂົາຈະຖືກກວາດໄປຈາກຕ່າງເຂົາ ແລະຈະຖືກຫັກພັງ; ແມ່ນແທ້, ລວມທັງເຈົ້ານາຍແຫ່ງພັນທະສັນຍາດ້ວຍ. ດານເດືອນ 11:21, 22.

ໄມ້ກາງແຂນຕັ້ງຢູ່ໃນໃຈກາງຂອງອາທິດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ ຊຶ່ງພຣະຄຣິດໄດ້ສະເດັດມາເພື່ອຮັບຮອງໄວ້ກັບຄົນຈຳນວນຫຼາຍ.

ແລະລາວຈະຍືນຍັນພັນທະສັນຍາກັບຄົນເປັນອັນຫຼາຍຢູ່ຫນ້າອາທິດ; ແລະໃນກາງອາທິດນັ້ນ ລາວຈະເຮັດໃຫ້ເຄື່ອງບູຊາ ແລະເຄື່ອງຖວາຍຢຸດເຊົາລົງ, ແລະເນື່ອງດ້ວຍການແຜ່ຂະຫຍາຍແຫ່ງສົງຄ໌ໜ້າກຽດຊັງ ລາວຈະເຮັດໃຫ້ມັນເປັນທີ່ຮ້າງເບົາ, ຈົນກວ່າຈະເຖິງການສຳເລັດສິ້ນ; ແລະສົງຄ໌ທີ່ກຳນົດໄວ້ນັ້ນຈະຖືກເທລົງເທິງຜູ້ທີ່ຖືກເຮັດໃຫ້ຮ້າງເບົາ.

ດານເອນ 9:27.

ໃນກາງອາທິດນັ້ນ, ພວກເຮົາມີທັງຈຸດເລີ່ມຕົ້ນແລະຈຸດສິ້ນສຸດ, ໂດຍທຶນທຸກຢ່າງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບວັນທຳອິດໄດ້ສິ້ນສຸດລົງພໍດີໃນບ່ອນທີ່ທຶນທຸກຢ່າງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບວັນຖັດໄປໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນ.

ອາທິດນັ້ນສອດຄ່ອງກັບເຈດຕະນາແຫ່ງການກະຈັດກະຈາຍທຶນຕໍ່ອານາຈັກຝ່າຍເຫນືອ

ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນທັງໝົດທີ່ນອກສາສະໜາແລະລະບົບສັນຕະປາປາ

ທີ່ຍຸບຍຸບລົງເທິງພຣະວິຫານແລະພົນບໍລິວານ.

ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນຜູ້ບໍລິສຸດຜູ້ໜຶ່ງເວົ້າຢູ່,

ແລະຜູ້ບໍລິສຸດອີກຜູ້ໜຶ່ງໄດ້ກ່າວແກ່ຜູ້ບໍລິສຸດຜູ້ນັ້ນຜູ້ທີ່ໄດ້ເວົ້າຢູ່ວ່າ,

ນິມິດຊຶ່ງກ່ຽວກັບການຖວາຍບູຊາປະຈຳວັນ ແລະການລະເມີດອັນນຳມາຊຶ້ງຄວາມຮ້າງເບົາ

ທີ່ຍອມໃຫ້ທັງສະຖານບໍລິສຸດແລະກອງທັບຖືກຍຸບຍຸບລົງໃຕ້ຕົນນັ້ນ ຈະດຳລົງຢູ່ອີກດົນປານໃດ? ດານເອນ

8:13

538 ແມ່ນ "ເວລາແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍ" ແລະມັນສອດຄ່ອງກັບໄມກ້າງແຂນ,

ຊຶ່ງກໍເປັນຈຸດສິ້ນສຸດຂອງຊ່ວງເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນເຊັ່ນກັນ. 538

ແລະໄມກ້າງແຂນເປັນພະຍານສອງປະການທີ່ຍິນຍານວ່າ ທັງຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ

ແລະຈຸດສິ້ນສຸດຂອງຄຳພະຍາກອນໜຶ່ງ ລ້ວນຖືກໝາຍໄວ້ໃນທາງຄຳພະຍາກອນວ່າເປັນ

"ເວລາແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍ."

ຂໍ້ທີ່ຊາວເອັດ ແລະ ຊາວສອງ, ຂໍ້ທີ່ຊາວ, ຂໍ້ທີ່ສິບຫົກ, ຂໍ້ທີ່ສິບ, ຂໍ້ທີ່ຈັດເຖິງຂໍ້ທີ່ເກົ່າ ແລະ ຂໍ້ທີ່ໜຶ່ງ

ລ້ວນແຕ່ໝາຍເຖິງ "ເວລາແຫ່ງປາຍທາງ." ຂໍ້ທີ່ຊາວສາມ

ລະບຸເຖິງພັນທະມັດທຳລາຍຢ່າງກະທັນຫີນໄດ້ຮັບກັບໂຮມນອກສາສະໜາໃນລະຫວ່າງປີ 161 ຫາ 158 ກ່ອນ ຄ.ສ.

ປະຫວັດຂອງລາຊະວົງຮາສໄມເນຍນ ຕັ້ງແຕ່ການຮົບຄັ້ງທຳອິດຂອງພວກເຂົາ

ຈົນເຖິງຈຸດຈົບລົງໃນການທຳລາຍນະຄອນເຢຣູຊາເລມໃນປີ 70 ຄ.ສ.

ເປັນຕົວແທນຂອງພຣະອຸດຕະສຸດທັດທຸກຢ່າງໃນສະຫະລັດ ເລີ່ມຕົ້ນໃນປີ 1844,

ອັນເປັນການສິ້ນສຸດຂອງຄຳພະຍາກອນດ້ານເວລາ ແລະ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນ "ເວລາແຫ່ງປາຍທາງ," ແລະ

ສິ້ນສຸດລົງທີ່ກົດໝາຍວັນອາທິດ ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍປີ 70 ຄ.ສ.

ຂໍ້ທີ່ຊາວສາມໄດ້ລະບຸ "ເວລາແຫ່ງອະວະສານ" ໃນປີ 167 ກ່ອນ ຄ.ສ. ໃນຍຸດທະການທີ່ Modein

ແລະອີກທັງໃນປີ ຄ.ສ. 70 ດ້ວຍ, ໂດຍທັງສອງເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງປີ 1844

ແລະກົດໝາຍວັນອາທິດຕາມລຳດັບ. ຂໍ້ທີ່ຊາວສາມ, ຂໍ້ທີ່ຊາວເອັດແລະຊາວສອງ, ຂໍ້ທີ່ຊາວ, ຂໍ້ທີ່ສິບຫົກ, ຂໍ້ທີ່ສິບ,

ຂໍ້ທີ່ຈັດຫາຂໍ້ທີ່ເກົ່າ, ແລະຂໍ້ທີ່ໜຶ່ງ ລ້ວນແຕ່ໝາຍເຖິງ "ເວລາແຫ່ງອະວະສານ."

ຂໍ້ທີ່ຊາວສີ ລະບຸເຖິງອຳນາດສູງສຸດເປັນເວລາສາມຮ້ອຍຫົກສິບປີຂອງໂຮມນອກສາສະໜາ,

ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງໝາຍທັງການເລີ່ມຕົ້ນໃນປີ 31 BC ແລະການສິ້ນສຸດໃນປີ 330 ວ່າເປັນ "ເວລາແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍ."

ຂໍ້ທີ່ຊາວເຈດ ແລະ ຂໍ້ທີ່ຊາວເກົ່າ ລະບຸທັງຈຸດເລີ່ມຕົ້ນແລະຈຸດສິ້ນສຸດຂອງຊ່ວງເວລານັ້ນ, ດັ່ງນັ້ນ ຂໍ້ທີ່ຊາວສີ,

ຂໍ້ທີ່ຊາວເຈດ, ຂໍ້ທີ່ຊາວເກົ່າ, ຂໍ້ທີ່ຊາວສາມ, ຂໍ້ທີ່ຊາວເອັດ ແລະ ຂໍ້ທີ່ຊາວສອງ, ຂໍ້ທີ່ຊາວ, ຂໍ້ທີ່ສິບຫົກ, ຂໍ້ທີ່ສິບ,

ຂໍ້ທີ່ຈັດເຖິງຂໍ້ທີ່ເກົ່າ ແລະ ຂໍ້ທີ່ໜຶ່ງ ລ້ວນແຕ່ໝາຍເຖິງ "ເວລາແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍ."

ຂໍ້ສາມສິບເອັດໄດ້ລະບຸເຖິງປີ 538 ເມື່ອສົງຄາມເປັນທີ່ໜ້າກຽດຊັງຊຶ່ງກໍໃຫ້ເກີດຄວາມຮ້າງເບົາຖືກຕັ້ງຂຶ້ນ ແລະ

ຂໍ້ສາມສິບຫົກກັບຂໍ້ສິບໄດ້ລະບຸເຖິງປີ 1798 ວ່າເປັນ "ເວລາແຫ່ງອະວະສານ." ປີ 538 ໃນຂໍ້ສາມສິບເອັດ ແລະ

ປີ 1798 ໃນຂໍ້ສາມສິບຫົກກັບຂໍ້ສິບ, ຂໍ້ຊາວເຈດກັບຂໍ້ຊາວເກົ່າ, ຂໍ້ຊາວສີ, ຂໍ້ຊາວສາມ,

ຂໍ້ຊາວເອັດກັບຂໍ້ຊາວສອງ, ຂໍ້ຊາວ, ຂໍ້ສິບຫົກ, ຂໍ້ສິບ, ຂໍ້ຈັດເຖິງຂໍ້ທີ່ເກົ່າ ແລະ ຂໍ້ທີ່ໜຶ່ງ ລ້ວນແຕ່ໝາຍເຖິງ

"ເວລາແຫ່ງອະວະສານ."

“ເວລາແຫ່ງຈຸດຈົບ” ໄດ້ຖືກລະບຸໄວ້ສືບສາມຄັ້ງກ່ອນຂໍ້ທີສິບເອັດ ຊຶ່ງແມ່ນກົດວ່າດ້ວຍວັນອາທິດ ແລະເປັນ “ເວລາແຫ່ງຈຸດຈົບ” ອີກຄັ້ງໜຶ່ງ; ເຊັ່ນດຽວກັນກັບຂໍ້ທີສິບຫ້າ ເມື່ອສັນຕະປາບາມາເຖິງຈຸດຈົບຂອງຕົນ ໂດຍບໍ່ມີຜູ້ໃດຊ່ວຍເຫຼືອ. “ເວລາແຫ່ງຈຸດຈົບ” ຖືກກຳນົດຕຳແໜ່ງໄວ້ສືບຕໍ່ຄັ້ງໃນບົດທີສິບເອັດ. ຫົວຂໍ້ຂອງຂໍ້ທີສິບແມ່ນ “ເວລາແຫ່ງຈຸດຈົບ.” ມັນເປັນຕົວແທນຂອງຄວາມຈິງທັງໝົດທີ່ຖືກເປີດຜະນຶກໃນເວລາແຫ່ງການຜະນຶກຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້າ.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.